Щоб Горобців шкодливих настрашити,
Вигадливий Хазяїн взяв
Солом'яного Діда приладнав
Та ще й з лозиною, неначе хоче бити;
Горобчики сміються у кутку,-
Вони, пройдисвіти, дознались,
Що то химера, не злякались
І шкоду роблять у садку.
— Чи вам обридло в світі жити? —
Озвавсь Пацюк.— Он Дід стоїть.
Лозиною вас хоче бить,
Тікайте швидше, дуросвіти! —
А Горобці кричать: — Найшов дурних!
Ми бачили ще не таких:
У панському саду стояли генерали —
Та й тим на голову сідали,
А се солом'яник... Не боїмось,
Під носом пурхаєм і сміємось.

Такі Діди і між людьми бувають,
І нічогісінько не помагають;
А час би людям перестать
Солом'яного Діла пхать
І тільки горобців смішити;
Тепер не пугалом добру навчать,
Нам треба іншого бажать —
Живого слова правди і просвіти.
[1891]